

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2022. Ζ' ΛΟΥΚΑ

*Παύλου Κωνσταντινουπόλεως ομολογη-
τού, Λουκά οσίου, Λεονάρδου οσίου*

έτος 15^ο Τεύχος 675

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ(Λουκ.8,41-56)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

«Θάρσει, θύγατερ, η πίστις σου
σέσωκέ σε, πορεύου εις ειρή-
νην»(Λουκ.8,41).

Ζ' Κυριακή του Λουκά σήμερα και
ο Χριστός διωκόμενος από τη χώρα
των Γαδαρηνών πορεύεται προς την
Καπερναούμ. Όταν το έμαθε ο λαός

της Καπερναούμ βγήκε ομαδικά να Τον συναντήσει διψασμένος από τη φι-
λανθρωπία και την αγάπη Του. Στην Καπερναούμ, λοιπόν, σύμφωνα με την
ευαγγελική περικοπή ο Ιησούς πραγματοποιεί δυο θαυματουργικές επεμ-
βάσεις. Η πρώτη επέμβαση του Κυρίου ήταν η θεραπεία μιας αιμορραγού-
σας γυναίκας και η δεύτερη ξαναδωρίζει τη ζωή στην κόρη του Ιαείρου, ενός
ιουδαίου άρχοντα, ο οποίος γονατίζει ενώπιον Του και τον παρακαλεί να
έρθει στο σπίτι του, γιατί πεθαίνει το κορίτσι του.

Και ενώ πήραν το δρόμο για το σπίτι του, ο Χριστός συνθλιβόμενος
από το πλήθος των ανθρώπων, ένωσε ένα ιδιαίτερο άγγιγμα. Επρόκειτο για
μια γυναίκα, η οποία από την παιδική της ηλικία έπασχε από αιμορραγία.
Μη θέλοντας να ενοχλήσει το Χριστό, προσπάθησε να τον πλησιάσει και να
αγγίξει έστω την άκρη από το ιμάτιό Του. Μόλις το έκανε θεραπεύτηκε. Ο

Κύριος αναρωτήθηκε: «και είπε ο Ιησούς, τις ο αφάμενός μου;»(Λουκ.8,46)ποιος με άγγιξε; Οι μαθητές Του απόρησαν, Εκείνος όμως τους είπε: **«εγώ γαρ έγνων δύναμιν εξελθούσαν απ'εμού»** (Λουκ.8,40). Τότε αποκαλύφτηκε η γυναίκα και ομολόγησε ότι εκείνη άγγιξε το Χριστό με πίστη ζητώντας τη θεραπεία. Και πράγματι ο Χριστός τη λύτρωσε και την επαίνεσε για την πίστη της, λέγοντας: **«θάρσει θύγατερ, η πίστη σου σέσωκέ σε, πορεύου εις ειρήνην»**(Λουκ.8,47).

Στο σημείο αυτό θα σταθούμε για λίγο στην προτροπή του Κυρίου, να πορευτεί «εις ειρήνην». Δεν υπάρχει πιο πολύτιμο αγαθό από την ειρήνη. Ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος σε μια ομιλία του εξύμνησε την ειρήνη λέγοντας: **« ειρήνη φίλη, το γλυκύ και πράγμα και όνομα...Ειρήνη το εμόν μέλημα και καλλώπισμα...Ειρήνη φίλη, το παρά πάντων μεν επαινούμενον αγαθόν, υπ'ολίγων δε φυλασσόμενον..»** Πράγματι! Όλοι οι άνθρωποι υμνούμε και ευχόμαστε την ειρήνη, όλοι θέλουμε να επικρατεί γύρω μας, στον κόσμο ολόκληρο. Ωστόσο δεν εργαζόμαστε πάντοτε για την επικράτησή της. Μια ματιά αν ρίξουμε σήμερα θα διαπιστώσουμε ότι πολλά κράτη έχουν πολεμικές συγκρούσεις, βδελυρές αντιπαραθέσεις και φριχτό πόλεμο. Ο πόλεμος δεν είναι μόνο διακρατικός. Υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους, ανάμεσα στις οικογένειες, ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις. Ο Κύριος συχνά μακαρίζει τους ειρηνοποιούς: **«μακάριοι οι καθαροί τη καρδία, ότι Θεόν όψονται. Μακάριοι ειρηνοποιοί, ότι αυτοί υιοί Θεού κληθήσονται»**(Ματθ.5,8-9). Το ίδιο κάνει και με την αιμορραγούσα γυναίκα και της ζητά να έχει θάρρος και να πορεύεται πάντα «εις ειρήνην»

Την ειρήνη του Θεού προσφέρει σε όλους μας ο Κύριος. Γι' αυτό και οι χριστιανοί κάθε φορά που συναθροίζομαστε στην Εκκλησία για να λατρεύσουμε τον Κύριο, ένα από τα βασικά αιτήματα που του απευθύνουμε είναι να μας δώσει ειρήνη **«ειρήνη πάσι»** και **«ειρήνην τω κόσμω δώρησαι»** εύχεται ο ιερέας. Και λαμβάνοντας άνωθεν την ευλογία της ειρήνης αποχωρούμε **«εν ειρήνη»** από τη Θεία Λειτουργία. Τι σημαίνει άραγε αυτό; Απλά ότι η ζωή των χριστιανών πρέπει να είναι ειρηνική σε όλες τις εκφάνσεις της. Ο Χριστιανός πρέπει να είναι ειρηνικός άνθρωπος και είναι όταν είναι ειρηνευμένος και συμφιλιωμένος με το Θεό. Μακριά από το Θεό ειρήνη δεν υπάρχει.

Ο ειρηνευμένος με το Θεό χριστιανός, είμαστε ειρηνευμένοι και με όλους τους ανθρώπους. Πορεύομαι **« εν ειρήνη»** σημαίνει ότι επιδιώκω να

έχω ειρηνικές σχέσεις με τους άλλους, ότι προσπαθώ να συμπεριφέρομαι σε κάθε περίπτωση με τρόπο ειρηνικό και αγαπητικό. Ειρηνικοί στο σπίτι μας, στην οικογένειά μας, στο χώρο της δουλειάς μας, ειρηνικοί στις κοινωνικές συναναστροφές. **«Ειρήνην διώκετε μετά πάντων»**(Εβρ.12,14) μας συμβουλεύει ο απόστολος Παύλος.

Είναι, αλήθεια, ευκολοκατόρθωτο αυτό το πράγμα; Όχι! Χωρίς αγάπη στην καρδιά, χωρίς μακροθυμία, χωρίς ανεκτικότητα προς τους άλλους, ειρήνη δεν μπορεί να υπάρξει. Ιδιαίτερα για να πετύχουμε ειρήνη στις διαπροσωπικές σχέσεις απαιτείται μεγάλη αυταπάρνηση. Απαιτεί να εμφορούμαστε από πνεύμα θυσίας. Κι αν βλέπουμε σήμερα να απουσιάζει από τις σχέσεις και της συμπεριφοράς πολλών ανθρώπων η ειρήνη, τούτο οφείλεται αποκλειστικά στη φιλαυτία και τον εγωισμό, που φωλιάζει στην καρδιά μας. Η ειρήνη, λοιπόν, δεν είναι εξωτερική κατάσταση, είναι κυρίως εσωτερική υπόθεση της καρδιάς του ανθρώπου. Όταν η καρδιά μας, η ψυχή μας ειρηνεύει, τότε η ειρήνη βάζει τη σφραγίδα της και στην εξωτερική συμπεριφορά. Βασικός μας, επομένως, σκοπός θα πρέπει να είναι η ειρήνευση της καρδιάς, η ειρήνευση των λογισμών μας, η ειρήνευση της τρικυμίας της ψυχής μας, γιατί όταν επιτρέπουμε στα πάθη να συνταράζουν την καρδιά μας, τότε μέσα μας δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη. Απαριθμώ μερικά πράγματα που συνταράζουν την καρδιά και διώχνουν την ειρήνη: Ο θυμός, η κατάκριση των άλλων, οι αμαρτωλές επιθυμίες, οι επαναστάσεις της σάρκας. Ο απόστολος Παύλος παρομοιάζει την ειρήνη με φρουρό και γράφοντας προς τους χριστιανούς των Φιλίππων: **«η ειρήνη του Θεού φρουρεί τας καρδιάς του»**(Φιλ.4,7).

Αυτό το μήνυμα εξέπεμψε ο Κύριος μετά τη θεραπεία της αιμορραγούσας γυναίκας **« πορεύου εις ειρήνην»**. Αυτή είναι η πρώτη περίπτωση της θαυματουργικής επέμβασης του Κυρίου στη σημερινή ευαγγελική περικοπή. Η δεύτερη επέμβαση, το δεύτερο ξεχωριστό θαύμα είναι η ανάσταση της κόρης του Ιουδαίου άρχοντα. Δεν δίστασε ο Ιάειρος να αφήσει στην άκρη την ιδιότητά του, να εγκαταλείψει το αξίωμά του και να «ταπεινωθεί» ενώπιον του Χριστού, αλλά και των ανθρώπων και να πέσει στα γόνατα αναζητώντας το θαύμα. Και θα περίμενε κανείς όπως οι δυο αυτοί άνθρωποι που εκπροσωπούν δυο διαφορετικούς κόσμους, τους άρχοντες και το λαό, θα περίμενε και στην εποχή μας να συμβαίνει το ίδιο. Και οι άρχοντες και ο λαός να προσερχόμαστε στο Χριστό, αποζητώντας το θαύμα, αποζητώντας

τη σωτηρία, που ζήτησαν με πίστη και ταπείνωση εκείνοι οι άνθρωποι. Αλλά, δυστυχώς, βλέπουμε οι άρχοντές μας όλων των αποχρώσεων, να αναζητούν τη σωτηρία σε ανθρώπινα συστήματα, που αποβλέπουν στην εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο. Σήμερα θα περίμενε κανείς να κάνουν αυτό που έκανε ο άρχοντας εκείνης της εποχής, να πέσουν στα γόνατα με ταπείνωση και να παρακαλέσουν το Θεό. Αλλά κι εμείς που αποτελούμε το λαό φερόμαστε διαφορετικά; Μιμούμαστε την απλή γυναίκα της περικοπής, η οποία με πίστη θέλησε απλώς να αγγίξει το Χριστό για να γευθεί τη σωτηρία; Βλέπουμε κι εμείς πολλές φορές παρασυρόμαστε απ' όλη την προπαγάνδα γύρω από την Εκκλησία, από την απαξίωση που επιχειρείται από τα συστήματα του κόσμου, που αρνούνται και πολεμούν την Εκκλησία.

Αποδεικνύεται τελικά ότι οι άνθρωποι πήραμε λάθος δρόμο, κάναμε λάθος επιλογές και θέλει θάρρος να το παραδεχτούμε. Αντίθετα πρέπει να ειρηνεύσουμε, να ταπεινωθούμε, να νιώσουμε ότι βαδίσουμε μόνοι μας, απαρνούμενοι το Θεό και ουσιαστικά φθάσαμε στο τέλμα, τα κάναμε όλα λάθος. Δεν είναι κακό κανείς να παραδέχεται τα λάθη του και να αλλάζει ρότα στη ζωή του, έχοντας ως βάση ασφαλή τον Ιησού Χριστό και το θέλημά Του. Ο Χριστός είναι πάντοτε εδώ παρών, μας περιμένει, δεν επεμβαίνει αν δεν το ζητήσουμε, γιατί σέβεται την ελευθερία μας. Είναι εδώ και μας περιμένει, αρκεί να Του το ζητήσουμε με πίστη, ταπείνωση και ειρήνη και τότε το θαύμα να είμαστε βέβαιοι, ότι μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

Αγαπητοί μου αδελφοί, μεγάλο πράγμα η πίστη και η εμπιστοσύνη στο Χριστό. Το θαύμα δεν οδηγεί στην πίστη, αλλά η πίστη στο θαύμα. Πίστη κι εμπιστοσύνη στο έλεός Του είναι το κλειδί της ειρήνευσης, της ταπείνωσης και της πίστης μας. Διαπιστώνουμε καθημερινά όλοι μας την απόλυτη διαταραχή των ανθρωπίνων σχέσεων. Όλοι μας επισημαίνουμε την απουσία της ειρήνης και της αλληλοκατανόησης στη συμπεριφορά των περισσότερων. Χάθηκε η ταπείνωση, νικήθηκε από τη φιλαυτία, χάθηκε η εμπιστοσύνη προς το Θεό από την προπαγάνδα των απίστων. Τι πρέπει, λοιπόν, να γίνει; Είναι απλό, μας το υποδεικνύει ο λόγος του Κυρίου σήμερα: **«πορεύου εις ειρήνην»**. Να ειρηνεύσουμε μεταξύ μας, να διώξουμε τη φιλαυτία, που αιχμαλωτίζει την ταπείνωση. Η ειρήνη του Θεού να βασιλεύει στην καρδιά μας και να ρυθμίζει τη συμπεριφορά μας. **ΑΜΗΝ.**